

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Lesz-e rendszerváltás?

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Lesz-e rendszerváltás?

Mindenki rendszerváltást akar az ellenzékben. A Tiszta Párt összes mondanivalója egy gondolatra fűződik fel: „Eljött az idő. A hazánk nem várhat tovább!” A rendszerváltásra mint egy társasutazásra be is lehet fizetni.

A versenyben a DK sem marad le. „Rendszerváltás-2026. Orbánnal nincs alku” – hirdeti Dobrev Klára is, természetesen Magyar Péterhez hasonlóan az Európai Parlament biztonságot adó épületéből.

Szóval, mondom, mindenki rendszerváltást akar. Mindenki, azaz senki.

A mai ellenzéki celebek közül ugyanis senki sem gondolja, hogy vissza kellene lépni 1989 környékéhez, s megkérdezni az isten adta népet, hogy mit akartok: kapitalizmust vagy szocializmust?

Az igazság az, hogy 1989-ben se kérdezte meg senki. Isten őrizz, még valaki azt találta volna mondani, hogy szocializmus.

Akkor az egész trükkösebb volt. Nem mondtak semmit, illetve azt sugallták, hogy ami jó volt a régiben, mondjuk az ingyenes egészségügy, a társadalmi gondoskodás, az marad.

S hozzátesszük mindazt, ami jónak tűnt akkoriban az újban, mondjuk az árubőséget, a többpártrendszert meg hasonlókat, amit sokan irigyeltek a nyugattól. Persze viszonylag gyorsan kiderült, hogy egy dolog évente átruccanni a kapitalizmusba, és más dolog benne élni, de akkorra már a vonat elment.

Trükkből ma sincs hiány. Most azt kell elhiteni népünkkel, hogy minden, ami most rossz, minden, amit megutáltunk, azért Orbán rendszere a bűnös.

A Fidesz persze rájátszott erre a rendszer dologra, hiszen saját magukat nevezték el Nemzeti Együttműködés Rendszerének. Hogy a Fidesz nem szereti a szocializmust, azt mindenki tudta. Így aztán azt kellett elhiteni, hogy a NER akadályozhatja meg a régi visszatérését és nyithat utat Magyarország valamilyen csodálatos jövője felé, amiről eddig is álmodtunk, de Trump győzelme után már színesben álmodunk.

Nos, tényleg van-e baj? Van, nem is kevés. Ma sem élünk úgy, ma sem keresünk annyit, mint az osztrákok, pedig gürizünk rendesen. Nehéz elhinni, de a kapitalizmus már csak ilyen. Ha mi is annyit keresnénk, mint a nyugatiak, a multiknak nem lenne extraprofitjuk.

Az állami egészségügy szuarében van, a magán meg ezerrel nyomul. Ezt is tudjuk. A kapitalizmusban ez mindenütt így van, legfeljebb abban van különbség, hogy a kormányok mennyire próbálnak egyensúlyt tartani. A Fidesz-kormány nem adta el az állami kórházakat, de nem költ rájuk eleget, így beletaszít a magán szolgáltatóba. Persze az még rosszabb lett volna,

ha megvalósul a Medgyessy-Gyurcsány terv és a nyugat sokkal-vonóval megvette volna az egészségügyet.

A gazdagok jól élnek, a szegények egyre rosszabbul. Bizony ez is igaz. De hát a kapitalizmus nem arról szól, hogy mindenkinek jó legyen. A Fidesz dicséretére legyen mondva, hogy ők adtak elég sokat a népnek. De tudni kell: amit adott, azzal a nagytőkéseket rövidítette meg, amit azok már nagyon rühellnek. Ezért aztán elszabadul a pokol, felmegy a benzin ára, meg mindennek az ára. Közben megmegy a hivatalos képmutatás. Nálunk infláció nincs! Az nincs is, csak az árak emelkednek, de azok nagyon.

Az ellenzék most azt ígéri, hogy leváltják a rendszert, már mint Orbán rendszerét és akkor nem lesz korrupció, nem fognak a miniszterelnök rokonai és egyes kormánytagok gazdagodni, mint ahogyan „A dinasztia” című filmben mutogatják.

Ha nem tudnák, a korrupció a tőkés rendszer velejárója. A politika már nem szolgálat, hanem pénzkereső elfoglaltság. Pénz pedig csak addig jön, amíg hatalmon vannak. Úgyhogy ki kell használni azt a négy-öt évet, amit a tűz körül töltenek.

Nem akarom önöket elkészeríteni, de se a Tiszával, se DK-val nem lenne jobb. A lényeg ugyanis nem változna. A lényeg nem az, hogy Magyar és Dobrev nem dolgozó népünk szorgalmas munkával felemelkedett gyermekei. A rendszerváltás utáni elitből jönnek, ahol ugye az első milliók forrását illetlenség megkérdezni.

A lényeg más! A lényeg ott van az alkotmányban. Régen azt mondták: minden hatalom a népé. Most azt írják: a hatalom forrása a nép. Ugye a kettő fényévnyi távolságra van egymástól.

A kapitalizmus betegségeit nem lehet kapitalizmussal gyógyítani. Meg kell őket szüntetni és erre csak a szocializmus képes. A szocializmus az emberre koncentrál, nem a pénzre. A szocializmusban az a jó, a hasznos, ami az embernek jó.

De ne kerüljük meg a kérdést: lesz-e rendszerváltás?

Megnyugtatom Önöket, bár lehet, hogy ez egyeseknél pánikot vált ki. Lesz rendszerváltás, lesz igazi rendszerváltás!

A kapitalizmus minden ízében recseg-ropog. A nagytőke már nem bízta politikusokra a világot. Trumpok és Muskok veszik át a hatalmat. Minden beteget, a tőkés világot is lehet modern technikával életben tartani, de csak egy ideig. Ez a tőkés világ sérülékenyebb lesz, immunrendszere végletesen legyengül.

Lesz rendszerváltás! Lesz szocializmus! 21. századi szocializmus, amely egyesíti a régi szocializmus minden jó tulajdonságát és hozzáteszi azt, amit most tanulunk Kínától és másoktól. Persze, ezt Önöknek is akarniuk kell! Önök nélkül nem megy!

Kína visszavág Amerikának

Kína válaszul a Trump-kormány által meghirdetett vámokra további 10-15 százalékos vámkat vet ki az amerikai termékekre, monopóliumellenes vizsgálatot indít a Google Inc. ellen, valamint más kereskedelmi intézkedéseket tesz. További 15 százalékos vámot vetnek ki az Egyesült Államokból származó szén-és cseppfolyósított földgáz behozatalára, valamint további 10 százalékos vámot a nyersolajra, a mezőgazdasági gépekre, a nagy lökettérfogatú autókra és a kisteherautókra február 10-től - közölte az Állami Tanács Vámtarifa bizottsága kedden.

A britek parancsolnak Ramsteinben

Az Ukrajna katonai támogatásával foglalkozó Ramstein-csoport vezetését John Healey brit hadügyminiszter veszi át az amerikaiaktól. A csoportban mintegy 50 ország vesz részt. Sajnos, Magyarország is! (<https://www.politico.eu/>)

Mutti háborúzni akar

Nem elég, hogy Angela Merkel volt német kancellár, a németek Mutti-ja belevitte az EU-t a háborúba, és beengedte a migránsokat, most tovább akar háborúzni. Felszólította a világot, hogy akadályozzák meg, hogy Oroszország nyerjen az ukrajnai háborúban – mondta a Die Zeit című napilap által szervezett rendezvényen.

Kié lesz Lemberg és Ungvár?

Viktor Medvedcsuk, a „Más Ukrajna” mozgalom tanácsának elnöke síkra szállt amellett, hogy Oroszország történelmi területeinek vissza kell térniük Oroszországhoz. A mai Ukrajna területe az első világháborúig részben Oroszországhoz, részben az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozott. (<https://www.kp.ru/daily/27660/5045245/>)

Amerika nem tudja legyőzni a Huaweiit

Lerázta magáról az amerikai szankciókat, kiváló évet zárt a Huawei. A vállalat bevétele 22 százalékkal magasabb, mint egy évvel korábban. Washington hiába próbálta megnyomóritani a technológiai óriást, a Huawei látszólag erősebb, mint valaha. (<https://www.vg.hu/>)

Ne dőlj be!

Az elmúlt napokban a TISZA párt emberei tűzifát osztogattak Pest megyében. Az ingyen tűzifa mindenkinél jól jön, tessék nyugodtan elfogadni! De ne dőljenek be, ne dőlj be! Ez is csak politikai reklám. A tűzifa nincs ingyen, valamiből megveszi a TISZA párt. Ki tudja, honnan vannak ezek a pénzek. Légy óvatos, a politikai pénznek szaga van!

Fegyverekre költünk a kórházak helyett

A kormány belerohant a hadipari fejlesztésekbe. A magyar szellemi tőke igyekszik integrálódni a nagyok hadipari programjaiba, bízva abban, hogy az asztalnál nekünk is lesz helyünk. Történelmi tapasztalat, hogy a magyar hadipari termelés sohasem lehet döntő fontosságú. A nyugat ma kihasználja a pénzünket, a szellemi kapacitásunkat, de az ebédlőasztalnak legfeljebb csak a végén kapunk helyet, bár ez sem valószínű.

Legyen vasúti rendőrség!

Utazzon ingyen minden rendőr a MÁV járatain! – javasolja Lázár János miniszternek írt levélben a Vasutasok Szakszervezete. (<https://www.vsz.hu/>) Régen volt vasúti rendőrség, ma nincs. A rendőrség tart ugyan ellenőrzéseket, de az ellenőrzés és az állandó rendőri jelenlét nem ugyanaz. Évente több száz millió utas utazik vonaton. Biztonság nekik is jár!

A főnökök fizessenek a luxusért!

Megjelent Pintér Sándor belügyminiszter utasítása „az Észak-Pesti Centrumkórház – Honvédkórház Speciális Rendeltetésű Centrum szolgáltatásai igénybevételi rendjéről, valamint a méltányossági alapon igénylőkkel kapcsolatos eljárási rendről”. Magyarán: kinek jár az átlagnál sokkal jobb ellátás, természetesen ingyen és bérmentve. Jogosult többek között a köztársasági elnök a családjával együtt és az Országgyűlés elnöke, különböző katonai és vasúti intézmények felsorolt vezetői, a Magyarországon tartózkodó nemzetközileg védett személyek, valamint például a Nemzet Színészei és a Nemzet Sportolói. Rendben van, járjon nekik! De fizessenek érte vagy menjenek a normálba, ahova sok millió magyar is jár!

Ne dőlj be Dobrev Klárának se!

Dobrev Klára Bácsalmáson rendezett kedvezményes gyümölcsvásárt, „így ismét több tonna friss gyümölcs került a családok asztalára.” Ne dőlj be! E mögött is pénz van. A DK megegyezik valamelyik ismerős vállalkozóval, aki enged valamennyit az üzleti árból, de cserébe nincs gondja a vevőkkel, mert a DK oda hajtja az embereket. Téged akarnak megvenni! Ne engedj!

Újpestre figyel a Munkáspárt

Mint ismeretes, március 23-án Újpesten, Budapest 11. OEVK-ban időközi választások lesznek. Nyolcan neveztek be a küzdelembe. A Mi Hazánk, a Fidesz-KDNP, a DK, az MSZDP és három független mellett ott van a Munkáspárt jelöltje, Preyer Máté Márk is.

Az elmúlt héten már folyt a csata. A jelenlegi választási rendszerben az egyik legnehezebb feladat az öt-száz érvényes ajánlás összegyűjtése. A munkát nem csak a hideg nehezítette, hanem az emberek hozzáállása is. Sokan nem is tudtak arról, hogy választás van. Sokaknak már mindenből elégük van és nem szívesen állnak meg még egy aláírás kedvéért sem.

A Munkáspárt budapesti csapata Kerezsi László vezetésével derekasan kivette részét a munkából. Mozgósítottak mindenkit, időst és fiatalot. A gyűjtésben az Országos Elnökség és a budapesti elnökség több tagja is részt vett. A munkába a múlt csütörtökön bekapcsolódott Thürmer Gyula elnök is. Az újpesti rendelőintézet előtt gyűjtöttek Kovács István OE-taggal.

Az újpesti választás tapasztalatai nagyon fontosak a 2026. évi választások előkészítéséhez is. Lapzártakor még izgulunk, de mire e sorokat olvassák, már tudni fogjuk a munka eredményét.

Ne temesd a kommunista mozgalmat, nem halt meg!

Papp István „A magyar kommunisták 1918-1989” című könyvéről

A későbbi részekben a szerző szép szavakkal emlékezik meg a magyar antifasiszta ellenállás kommunista tagjairól. Méltatlanul feledkeznek meg róluk. A felszabadulás 80. évfordulóján fel kell idézni neveiket és tetteiket.

A szerző jogosan jegyzi meg, hogy „máig nem készült el a magyar kommunisták történetét a kezdetektől az 1989/90-es rendszerváltásig feldolgozó monográfia.” Ez tényleg nehezen érthető, hiszen tudjuk, rengeteg intézet, rengeteg állami pénzből foglalkozik a „kommunizmus leleplezésével.” Papp István szerint az egyik ok „a diktatúra időbeli közelsége.” Ennek persze ellentmond az, hogy Oroszországban nagyon alapos elemzések, forrásközlések, dokumentumok jelennek meg, s messze nem mindegyik antikommunista propaganda, hanem tudományos értékű munka.

A szerző panaszkodik arra, hogy a kommunista mozgalom történetéről alig találni mai, korszerű értékelést. Nos, ha vette volna a fáradságot, hogy átlapozza A Szabadság 35 éves gyűjteményét, ha elolvassa a Munkáspárt programját, a Kádár János születésének 100. évfordulójára vagy a magyar szocializmusról írott más munkáspárti elemzéseket, bizonyára rádöbrent volna, hogy az idő nem állt meg. Legalább is a Munkáspártnál, a magyar kommunista mozgalom mai folytatóinál nem állt meg.

Ilyen című könyvre az ember felkapja a fejét. Nem nagyon írnak átfogó elemzéseket a magyar kommunista mozgalomról. Ami megjelenik, az mind a mai napi politikai érdekeket szolgál, tudományos köntösbe burkolva. Optimisták vagyunk, de lehet, hogy inkább naivak, és reméljük, hogy ez most más lesz. Nos, Papp István könyve se más.

De kezdjük a pozitív elemekkel, mert természetesen ilyenek is vannak a könyvben. Az első és legfontosabb, hogy a szerző rászánta magát egy ilyen kötetre. Akit érdekel a magyar kommunista mozgalom története, hasznos olvasmányt kap. Nem kell az interneten kutatni, itt minden lényeges információt megtalálni.

Az érdekem között említjük, hogy a legtöbb leírás és értékelés ismert. Otthonosan mozgunk a könyvben, mert úgy érezzük, hogy valahol már olvastuk, láttuk. Az ismert tények és értékelések felsorolása nem rossz, sőt jó is, mert a néhány évtizeddel ezelőtti események gyorsan felejtődnek.

A könyv értékes részét jelenti a magyar munkásmozgalom kialakulásának felvázolása, a 19. századi szellemi áramlatok elemzése. Marx és Engels munkásságáról, Frankel Leóról nagyon keveset lehet ma olvasni. Jó, hogy most erre mód nyílik.

A könyv elolvasása közben újra és újra felmerül a kérdés, hogy ki írta a könyvet: egy tudományos kutató, akitől elvárható az eredeti kutatómunka, az eredeti forrásfeldolgozás, vagy egy jó értelemben vett propagandista, aki javarészt kész munkák eredményeit használja fel.

Papp István kutató, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának munkatársa, a tudományos főosztály vezetője. Tekintettel arra, hogy az egykori MSZMP minden levéltári anyaga ma a magyar államnál van, joggal várná el az ember, hogy nem sok évtizedes sztereotípiákat kap tudományos értékelés címén, hanem friss forráselemzéseket. Ráadásul ma már nem csak a magyar munkásmozgalom anyagai kutathatóak, hanem el lehet menni Moszkvába, és tanulmányozni lehet az szovjet párt és állam korábbi titkos anyagait, a Komintern levéltáráról nem is beszélve.

A szerző alapvetően tévesen áll hozzá a kommunista mozgalom történetéhez. „Elemzésem kiindulópontjaként az adaptáció fogalmát választottam, vagyis azt, hogyan próbáltak a magyar kommunisták egy idegen közegből érkező eszmét az ehhez társított társadalmi gyakorlatot megvalósítani.”

Kezdjük az alapoknál, bármilyen sértő ez a szerzőre nézve! Nem az eszmék szülik a társadalmakat, ha-

nem a társadalom fejlődése szül meg olyan eszméket, amelyekre szüksége van. A magyar kapitalizmus 19. századi fejlődése megszülte a munkásmozgalmat, amely eljutott a szociáldemokrácia, majd a kommunista ideológia kidolgozásához. Semmit sem adaptáltak, hanem olvasták Marxot, Engelst és Lenint, ezzel nyitottak a 19. és 20. századi európai irányzatok felé.

A szerző folyamatosan a Szovjetunióval veti össze a magyar mozgalmat. Ez némileg jogos, hiszen a világban 1917 óriási változásokat idézett elő, és a szovjet párt rendelkezett egyedül a szocializmus kivívásának és építésének tapasztalatával. De a kommunista ideológia nem szovjet találmány. Marx és Engels alkották meg, és nem csak német földön, hanem szélesebb európai közegben.

A szerző másik súlyos tévedése, és nem csak az övé, az az állítás, hogy a magyar kommunista párt „nem egyszerűen marxista-leninista, hanem bolsevik, majd idővel ennek még centralizáltabb változataként sztálinista párt” volt.

Nos, ismét térjünk vissza az alapokhoz! A marxista az, aki materialista alapokon áll, elfogadja az osztályok és az osztályharc létét és meg akarja dönteni a kapitalizmust és helyébe szocializmust teremteni. Aki nem ilyen, az nem marxista.

A marxista fenti felfogás szerint egyben kommunista is. A bolsevik szó nem káromkodás, hanem annak a lenini tételnek a megvalósítása, hogy a tőke uralmát csak szervezett és fegyelmezett kommunista párt győzheti le. Ha egy párt nem ilyen, az sohasem fogja a tőkét legyőzni. Nincs külön leninista, sztálinista, kádárista meg ki tudja milyen párt, csak kommunista párt van.

A szerző előszeretettel vet be nem létező fogalmakat. „Igen sokan beszéltek és írtak a kizsákmányolástól mentes társadalom víziójáról, amit az egyszerűség kedvéért leírhatunk a szocializmus fogalmával, de nagyon nehéz egzakt módon meghatározni, hogy mikor értettek ez alatt valamiféle antisztálinista kommunizmust, és mikor nem kommunista, de szocialisztikus elképzeléseket.”

A szerző ezzel a megjegyzéssel a mai szellemi zűrzavart adja vissza. A kapitalizmus ellentéte a szocializmus. Ahol a dolgozók vezető szerepe nem érvényesül a tulajdonviszonyokban, a gazdaság irányításában, ahol a hatalom nem a kommunista párt kezében van, ott nincs szocializmus. Ha nem veszik el a tőkéstől a gyárat, a bankot, ha nem veszik el a politikai hatalmat, ott minden csak mese. A régi és mai „szocialisztikus” dumák pont arra irányulnak, hogy a dolgozó tömeget eltérítsék az osztályharctól.

A szerző úgy tesz, mintha a tőke nem tenne meg mindent a saját hatalmának védelmére. Megpróbálja elhittetni velünk, hogy a szocialista állam, a proletárdiktatúra az rossz, bűnös, üldözendő. „A magyar kommu-

nista párt szinte kezdettől fogva a hatalom kisajátítására, monopolizálására, majd a diktatúra kiépítésére törekedett.” – írja.

A tőkésállam mire törekszik? A tőkésállam megosztja a hatalmat a kapitalizmus ellen fellépő erőkkel? A tőkés állam, amelyben a tőkés kisebbség ráerőlteti akaratát a többségre, az nem diktatúra, sőt csak az a demokrácia. Tudjuk jól, hogy ez nem így van. A szerző ilyen felfogása eleve kizár mindenfajta pragmatikus, tárgyyszerű megközelítést a múlt kérdéseire.

A szerző nem tud megszabadulni egy másik ősrégi beidegződéstől sem. E szerint minden rossz, amit a mozgalom fő áramlata tesz, de amit a belső ellenzék, a kritikusok tesznek, az a jó, az üdvöztető. A szerzőnél így lesz Demény Pál a „mozgalom egyik legbátrabb és legtisztább egyéniségévé”. Demény a második világháború utolsó éveiben a szovjet gyakorlatot elutasító, a fő áramlattal szembemenő, vagyis a pártnak ártó személy volt.

Ilyen pozitív figuraként említi meg az 1956-os Dudás Józsefet és Angyal Istvánt, akik „alternatív kommunista politika lehetőségét példázták.” Vagy kommunista valami, vagy nem az. A formák lehetnek eltérőek, de a lényeg nem.

Hasonlóképpen pozitív figuraként jelenik meg Nagy Imre. Pedig ma már ismeretes, hogy Vologya fedőnévvel hogyan jelentette fel emigrációs társait. Ismeretes az is, hogy ingadozása, tehetetlensége nem kis szerepet játszott az 1956-os eseményekben.

Ahogy közeledünk a mához, úgy tűnik el a szerzőnél az a pragmatizmus, mondjuk úgy, tudományos objektivitás, ami eleinte még megvan. 1956 tabu nála. Nem vesz tudomást arról, hogy 1956-ban nem csak olyanok voltak, akik a szocializmus megdöntését akarták, hanem olyanok is, akik a szocializmust akarták megvédeni. Ezek az emberek nem „moszkovíták”, nem „dogmatikusok” meg egyebek voltak, hanem magyar emberek, akik a szocializmusnak köszönhetően emelkedtek ki a nyomorból és a szolgasorsból.

Az 1956 utáni kádári szocializmus elemzése már-már népmesei elemeket tartalmaz. A hatalmi intézményekről szólva például kijelenti: „A legkonzervatívabb, a szovjet mintákat legközvetlenebbül követő részelemnek a Magyar Néphadsereg tekinthető.”

Nem ártana gondolkodni! A szovjet hadsereg volt a legnagyobb, rendelkezett egy győztes háború tapasztalataival, ráadásul mindketten a Varsói Szerződés tagjai voltunk. Nyilvánvaló, hogy hadászati, hadszervezési kérdésekben a Szovjetunióhoz igazodtunk. Ugyanúgy, ahogyan ma az amerikai hadsereg példája a minta.

A szerző teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a szocializmusról folyó nemzetközi vitákat. A „fejlett szocializmus” szovjet elméletét elveti, és nem beszél arról, hogy minden szoci-

alista országban folytak kísérletek arra, hogy a társadalmi tulajdon milyen formában érvényesüljön. Más volt a szovjet, a keletnémet, a jugoszláv gyakorlat. És más volt a kínai gyakorlat, amit az európai szocialista országok sajnálatosan elvetettek.

A szerző ehelyett a „hivatalos kommunista ideológia kiüresedésével” vádolja az akkori MSZMP-t és a különféle értelmiségi szervezkedéseket tünteti fel alternatívaként.

A könyv legrosszabb része a „Végjáték” című fejezet. Kádár és Gorbacsov 1985-ös találkozóját egy öreg ember és egy fiatal zseni találkozásának állítja be. Nem az volt!

Kádár tudta, hogy a szocializmus reformjára szükség van. De megérezte, hogy a gorbacsovi program objektíve vezet el a kapitalizmushoz. Kádár nem véletlenül mondja Gorbacsovnak: Nagy Imre nem volt ellenforradalmár, de az objektív körülmények azzá tették. Gorbacsov is ellenforradalmár lett, a szocializmus és a Szovjetunió szétverője.

Az 1988-89-es időszak dokumentumai rendelkezésre állnak. A magyar levéltárakban és az oroszokban is. Ezekből pontosan, és nem népmesészerűen nyomon követhető minden, ami akkor történt.

Nyomon követhető például az USA nyílt beavatkozása, a rendszerváltás szervezése. Nyomom követhető az is, ahogyan a miniszterelnök Németh Miklós és a külügyminiszter Horn Gyula feladja a kommunista pártot és a nyugat szolgálatába lép.

Kiolvasható a dokumentumokból a kicsi, de létező marxista centrum küzdelme élén Grósz Károlyal.

A népmesei elem csúcsa a szerző azon megállapítása, hogy Kádár felmentése előtt a „tököli repülőtéren leszállt egy szovjet katonai gép, fedélzetén Vlagyimir Krjucskovval, az állambiztonsági szerv (KGB) elnökével.”

Nos, Krjucskov valóban itt volt, de nem katonai géppel jött, hanem az Aeroflot különgépével, és nem Tökölre, hanem Ferihegyre. Hogy mi történt Krjucskov és Kádár, majd Krjucskov és Grósz megbeszélésén, ez is szerepel a dokumentumokban, sőt olvasható Thürmer Gyula „Az elsikkasztott ország” című könyvében.

Nem várhatjuk a tőkés Magyarország tőkés ideológiai intézményének egyik vezetőjétől, hogy dicserje a kommunista mozgalmat. De tudományos igényességet, a tények tiszteletét, pragmatizmust elvárhatunk.

A kommunista mozgalom a 20. századi magyar történelem egyik meghatározó és legsikeresebb politikai áramlata volt. A szocialista Magyarország minden ténye, a nemzeti ipartól kezdve a mezőgazdaságon át az ingyenes egészségügyig és oktatásig ennek a mozgalomnak köszönhető.

A kommunista mozgalom nem halt el, nem pusztult ki. A szocializmus emléke él az emberekben. És van olyan párt, amely felvállalta és továbbviszi értékeit. Ez a Magyar Munkáspárt.

A magyarok egészsége többet érdeemel

Kampányt indított a Magyar Orvosi Kamara

A Munkáspárt az idei esztendőben országos kampányt indított az egészségügy témájában. A Munkáspárt a fő problémát abban látja, hogy az állam keveset költ az állami egészségügyre, ennek következtében az állami szektor sem mennyiségileg, sem minőségileg nem tudja kielégíteni a betegek igényeit.

A jelenlegi kormány ezzel szemben minden eszközzel ösztönzi a magánegészségügyet, a magánellátást, magánkórházakat. Ezekért a szolgáltatásokért fizetni kell, és fizetni csak az tud, akinek van miből. Az is igaz, hogy nem mindenütt vannak magánrendelők és kórházak. A legfontosabb probléma pedig az, hogy ezektől az intézkedésektől nem lett se több orvos, se több ápoló.

Szilárd meggyőződésünk, hogy az egészség társadalmi ügy. A Munkáspárt ezért az állami egészségügy fejlesztését tekinti fő feladatnak, s szükségesnek tartja a magánszektor visszaszorítását.

Az egészségügy nem lehet egyes pártok magánakciója. Társadalmi összefogásra van szükség. Cselekedjen mindenki, aki tud, külön-külön, vagy együtt, de cselekedjen!

A Magyar Orvosi Kamara február 6-án kampányt indított „A magyarok egészsége többet érdeemel” címmel. Hangsúlyozták, hogy ez „adatokon alapuló kampány, mely minden politikai párttól és szervezettől független.”

A Magyar Orvosi Kamara a magyar orvosok köztestülete, önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező szervezet, amelynek létrehozását törvény rendeli el. Tagságához, illetőleg a tagsága által végzett tevékenységekhez kapcsolódó közfeladatot lát el. Saját definíciója szerint a MOK minden Magyarországon működő orvos független, demokratikus, céhszerű testülete, amely tagjainak szakmai, erkölcsi és anyagi érdekvédelmet hivatott biztosítani.

A Munkáspárt és a Magyar Orvosi Kamara programja sok mindenben eltér, ami érthető is. De most nem a különbség a lényeg.

Sajnos, a mai médiamanipulált világban sokszor a legjobb javaslatok is elvesznek a média süllyesztőjében. A Munkáspárt azt akarja, hogy az emberek ismerjenek meg minden javaslatot, amely előreviheti az egészségügyet. Ennek jegyében közöljük a Magyar Orvosi Kamara javaslatát.

A Magyar Orvosi Kamara javaslatai:

A felzárkózás kulcsa: konkrét teendők a következő évtizedre, az egészségügyi válság kezelésére

Magyarország egészségügyi rendszere jelenleg egyenetlenül és alacsony hatékonysággal, rossz finanszírozás mellett, elavult struktúrában működik, nem felel meg egy közép-európai ország XXI. századi kívánalmainak, nem járul hozzá megfelelően a lakosság egészségének megőrzéséhez. Az egészségügy megerősítéséhez és a megelőzhető halálozások csökkentéséhez konkrét, lépésről lépésre megvalósítható programokra van szükség. A következő évtized kritikus lesz a megelőzhető halálozások számának csökkentésében és az egészségügyi rendszer fenntarthatóságának biztosításában.

I. Átfogó egészségpolitikai szemléletváltás

1. Politikai prioritás

A döntéshozók számára prioritás kell legyen az egészségügy helyzete, folyamatos nyomon követéssel és kontrollal. A közeli jövőben a politikai konszenzust megalapozó Egészségügyi Kerekasztal felélesztése elengedhetetlen.

2. Társadalmi párbeszéd

Szoros együttműködés a szakmai szervezetekkel, a lakossággal és a civil szférával a reformok kidolgozásában és bevezetésében. A pártpolitika visszavonása a szakmai kérdésekből, az egészségügy területén működő kamarák tradicionális jogosítványainak (etikai szabályozás, működési nyilvántartás, irányelvek fejlesztése) visszaadása, a köztisztviselők autonómiájának és önrendelkezésének biztosítása, az Orvosi Kamara esetén annak visszaállítása.

3. Adatokra alapozott döntéshozatal

Minőségi mutatók kidolgozása, egészségügyi adatok gyűjtése és elemzése a teljesítmény, a minőség és a folyamatok javításának érdekében.

II. Egészségügyi finanszírozás növelése

1. Célzott forrásbővítés

Az egészségügyre fordított közkiadások növelése az uniós átlaghoz közelítve (jelenleg 4,4 százalék, cél 7,7 százalék). Az állami egészségügyi költségvetés évente a GDP 0,5 százalékának megfelelő emelése a prioritások mentén: infrastruktúra átalakítása, értéktartó bérék és életpálya, diagnosztikai beruházások fejlesztése.

2. Szakemberek biztosítása

Az orvosok és ápolók béreinek fokozatos, tervezett emelése az ausztriai szint 60 százalékáig, automatikus inflációkorrekció

mellett, hogy megállítsuk a belső és nemzetközi elvándorlást, vonzóvá tegyük a szakmát.

Életpályamodell, hogy a szakemberek számára a közegészségügy vonzó, az oda való elköteleződés hosszú távú legyen.

3. Fókuszált beruházások

Az alapellátási és a kórházi infrastruktúra korszerűsítése. Működőképességét garantáló, költség alapú finanszírozási rendszer kialakítása. Telemedicina és digitalizációs rendszerek kiépítése.

4. Egészségbiztosítási paletta revíziója

Társadalmi vita után, megfelelő szakmai - etikai garanciák mellett lehet az egészségbiztosítási lehetőségeket kiterjeszteni, szem előtt tartva, hogy a robosztus közegészségügyi rendszer a legfontosabb elem.

III. Megelőzés és szűrés megerősítése

1. Felnőttkori kötelező és célzott szűrések rendszerének kidolgozása, ehhez társadalmi konszenzus elérése, megfelelő ösztönző programok elindítása.

2. Iskolai egészségügyi programok

Egészségtudatosságot növelő oktatási programok bevezetése az iskolákban.

Gyermekek és ifjúkori egészségügyi szűrések. Iskolapszichológusok és mentálhigiénés szakemberek számának növelése.

3. Egészséges életmód ösztönzése

Dohányzás és alkoholfogyasztás visszaszorítását célzó kampányok és szabályozások. Az egészséges élelmiszerekhez és a rendszeres sportoláshoz való hozzáférés segítése és ösztönzése.

IV. Alapellátás megerősítése

1. Praxisok vonzóbbá tétele

A háziorvosi praxisok finanszírozásának emelése; infrastrukturális fejlesztés, ami lehetővé teszi valódi praxisközösségek kialakítását, nem-orvos egészségügyi szakemberek alkalmazását.

2. Háziorvosi jogosultságok bővítése

A háziorvosok számára szélesebb diagnosztikai jogkörök biztosítása. A licence vizsgákkal megszerezhető jártasságok lehetőségének megteremtése (például diabetológia, endokrinológia, halottvizsgálati szakértő licencek).

3. Praxisok területi kiegyensúlyozása

Mobil egészségügyi csapatok, telemedicinális eszközök biztosítása a hátrányos helyzetű területeken. Munkakörülmények javítása vidéki praxisokban; olyan életpályamodell biztosí-

tása, ahol a fiatal orvos egyidejűleg találja meg a szakmai fejlődés, az anyagi és társadalmi megbecsültség, valamint a családi élet integritásának lehetőségét.

V. Szakellátások

Az alapellátás reformja csökkenteni fogja a szakrendelések és a kórházak túlterhelését, így következhet a szakrendelői és kórházi struktúra reformja. Szükséges az infrastruktúra korszerűsítése, a szakellátás területi újjászervezése, ezen belül a fekvő és járóbeteg-szakellátás arányainak eltolása utóbbi javára.

1. Az egyik első lépés a szakrendelői kapacitások bővítése és korszerűsítése. A szakrendelők humán erőforrás kapacitásának növelése után kerülhet sor a működési idő bővítésére. Rugalmas műszakbeosztások és ösztönzők bevezetése segíthet csökkenteni a hosszú várólistákat. A kapacitásbővítés készíti elő a kórházi struktúra reformját, ami a következő lépés.

2. A vármegyei centrumok kialakítása már elkezdődött, de a centralizáció csak akkor folytatható, ha a tervezetten megmaradó kisebb intézmények, nappali kórházak és a krónikus betegségek kezelésére és rehabilitációra átalakuló kórházak emellett megfelelő kapacitásban tudnak járóbeteg-ellátást is nyújtani, és ehhez rendelkezésre áll elég orvos és ápoló. Jelenleg egyik feltétel sem adott, ezért nem folytatható eredményesen a racionálisan központosító folyamat.

3. A várólisták csökkentése érdekében szükség van kapacitásalapú finanszírozási elemekre, amely több forrást biztosít azoknak az intézményeknek, amelyek nagyobb kapacitással bírnak.

4. A digitális időpontfoglalási rendszerek megkezdett fejlesztése jó irány, mert valós időben optimalizálhatja a betegellátást, míg a telemedicina szélesebb körű alkalmazása lehetővé tenné, hogy a betegek számos szakrendelést otthonról érhesse el.

5. A szakellátás fejlesztésének egyik kulcsfontosságú eleme a humán erőforrás-problémák kezelése. A szakorvosképzés ösztönzéséhez vonzó és kiszámítható pályákra van szükség.

Ezek az intézkedések nemcsak a szakellátás hatékonyságát és hozzáférhetőségét javítanák, hanem a teljes egészségügyi rendszer tehermentesítéséhez és a magyar lakosság egészségi állapotának felzárkóztatásához is hozzájárulnának. Az átfogó reformok elengedhetetlenek ahhoz, hogy Magyarország a következő évtizedben felzárkózzon az európai normákhoz.

Mert a magyarok egészsége többet érdekel.”

A Magyar Orvosi Kamara kampányát a www.tobbererdemel.hu internetes oldalon lehet támogatni.

Felszabadulásunk 80. évfordulójára készülünk

Az idén április 4-én lesz nyolcvan esztendeje annak, hogy Magyarország felszabadult a német megszállás és a fasizmus alól.

A Munkáspárt Országos Elnöksége döntött az évforduló megünnepléséről. A megyei és budapesti elnökök erről részletes tájékoztatást kapnak a február 10-i megyei elnöki értekezleten.

Emlékezzünk új módon!

Április 4-e tartalma és mához szóló üzenete sokrétű – állapítható meg az Országos Elnökség.

Emlékezzünk a hazánk szabadságáért elesett szovjet katonákra. A magyar nép szabadságát a Szovjetunió Vörös Hadserege hozta el. Ez történelmi tény, nem engedjük, hogy elhallgassák. Mindent megteszünk a történelem meghamisítása ellen.

Április 4-én a német megszállás alól szabadultunk fel. Magyarország a második világháborúba Németország oldalán lépett be. A magyar uralkodó osztály Hitlertől várta a magyar nemzeti érdekek érvényesítését, Trianon eltörlését. Fontos tanulság, hogy Magyarország csak vesztes lehet egy olyan háborúban, amelyet valamelyik nagyhatalom oldalán Oroszország ellen indítanak.

Április 4-e a fasizmus, a német és a magyar fasizmus alóli felszabadulás napja is. A fasizmus a tőke legszélsőségebb köreinek legvégső eszköze, amelyet akkor vet be, ha a kapitalizmus megmentésére más eszközt nem lát. Ma a fasizmus a liberális tőke fegyvere. A fasizmus lényegének és mai megjelenésének megértése a mi feladatunk.

Magyarország felszabadítása sok zsidó ember szabadságát adta vissza. Emlékeznünk kell a fasizmus zsidó áldozataira, a holokauszt szörnyűségeire.

Április 4-én emlékeznünk kell a magyar antifasiszta ellenállás mártírjaira. Szólnunk kell a magyar kommunista mozgalom fasizmus elleni küzdelméről. Emlékeznünk kell minden magyar honfitársunkra, akik világnézetüktől, pártállásuktól függetlenül igyekeztek előmozdítani a felszabadulást. Fejet hajtunk az új magyar államiság létrehozásában 1944-45 folyamán szerepet vállalt személyiségek előtt.

Április 4-e méltó alkalmat ad arra is, hogy elítéljük a háborút, és síkra szálljunk a békéért, a népek és országok együttműködéséért.

A felszabadulás a függetlenségünk visszaszerzését is jelentette. Hangsúlyoznunk kell, hogy a nemzeti szuverenitás, a függetlenségünk védelme ma is a legfontosabb feladat. Magyarország NATO- és EU-tagsága már eddig is szuverenitásunk korlátozását jelentette. Ennek veszélye egyre nő. Ne engedjük, hogy bárki is feladja az ország szuverenitását.

Április 4-e új korszak kezdete a magyar történelemben. A felszabadulás önmagában még nem jelentette a szocializmus megteremtését, de kedvező feltételeket teremtett a magyar mun-

kásmozgalom számára, hogy 1919 után másodszor szocialista forradalmat hajtson végre. A magyar szocializmus vívmányaira emlékeztetnünk kell az embereket.

Április 4-e nem csak a miénk, emlékezzünk közösen!

Az Országos Elnökség úgy vélte, hogy április 4-e széles tartalma most, a 80. évforduló évében lehetőséget adna arra, hogy együtt emlékezzenek mindazok a személyek és szervezetek, akik számára fontos április 4-e és vállalják április 4-e sokrétű üzeneteinek valamelyikét és készek ezt nyilvánosan is vállalni. Jó lenne egyszer félretenni a napi politikai különbségeket és méltósággal emlékezni nyolcvan évvel ezelőtti események hőseire, áldozataira, szereplőire.

Keressük fel a szovjet hősi sírokat!

A Munkáspárt vezetése arra kéri szervezeteit és tagjait, hogy a térségükben található szovjet sírokat keressék fel, és tegyenek rájuk két szalagot, a magyar nemzeti színű szalagot és a Szovjetunió győzelmére emlékeztető „György-szalagot”. Mindkettőt megfelelő mennyiségben biztosítja az országos központ.

Készítsenek erről fényképet, küldjék el az országos központnak. Legyen a megemlékezés nagy közös élmény!

Megvédjük a felszabadulás emlékét!

A Szabadság február 28. és március 28. között egy tematikus sorozatot fog közölni a felszabadulás tényeiről és következményeiről.

A Munkáspárt internetes eszközei hasznosítják A Szabadság anyagait, az adott eszköz sajátosságainak megfelelően.

Az évforduló grafikai megjelenítését Urbin György, Pest megyei elnökünk már el is készítette.

Visszatértünk Hevesbe

Egészségügyi akciónap Egerben és Gyöngyösön

Egerben és Gyöngyösön szervezett kitelepülést a Munkáspárt a múlt héten. Valaha mindkét városban erős volt a Munkáspárt, de az elmúlt években szinte eltűntünk a politikai színpadról. Ez nem maradhat így! – határozta el néhány hónapja Villango Máté, a Munkáspárt fiatal és igen lelkes aktivistája. Egerben él, itt is dolgozik, ismeri az itteni viszonyokat. Az elmúlt hónapokban több akciót rendeztek Egerben és a megye más városaiban. Mindenütt azt tapasztalták, hogy az emberek nem utasítják el a Munkáspártot, sőt örülnek, hogy visszatértünk.

Kozma Péter fiatal aktivistánk már tavaly megmutatta, hogy igen eredményes tud lenni a választási munkában. Sokan ismerik Recskén és Gyöngyösön is. A Heves megyei program során Villango Máté Egerben, Kozma Péter Gyöngyösön beszélt az egészségügy problémáiról. Beszédet mondott Thürmer Gyula is. A hevesi akció szervezésében és lebonyolításában aktív részt vállalt Kerezsi László budapesti elnök, Barabás György és Benyovszky Gábor, az OE tagjai.

